

jeg, at Thinget kan ikke Andet end følge Udvalget og godkjende Valget, og saa maa der findes en Form, hvorunder den ærede Kandidat kan aflægge dette edelige Løfte, en Form, som vel at mærke bliver Sandhed.

Tauber: Da Indholdet af det ærede Medlems Udtalelser jo ikke foreligger nærmere dokumenteret, kan jeg selvfølgelig ikke gaa ind paa Entelthederne deraf, hvilket maasse heller ikke vilde være paa sin Plads her. Men det maa dog være mig tilladt at bemærke til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), at naar han sagde, at hans Optræden snarere maatte bevirke, at Valget blev kjendt ugyltigt, tror jeg ikke, at det med Føie kan siges. Det ærede Medlem vil dog vel ikke sige med det, han nylig udtalte, at han paa nogen Maade har udtalt sig til Fordel for det ærede Medlem, som blev valgt i Vangelandskredsen, eller at han har udtalt sig imod Medatør Wulff. Det kan jeg ikke antage, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har villet sige. Hans Udtalelse var en Interpellation, som blev rettet til den Kandidat, der blev valgt, nemlig Dr. Brandes, og hans Hensigt dermed, hvis jeg tør gaa ind paa det Spørgsmaal, kan selvfølgelig kun i Genhold til hele hans Optræden have været at modarbejde dennes Valg. Desuden er der en anden Grund, hvorfor det overhoved ikke kunde komme i Betragtning, som ogsaa omtales i det Stykke, jeg oplæste, nemlig den, at der ikke er ganste saa Stemmers, men særdeles mange Stemmers Forskjel mellem de to Kandidater. Det Tilfælde, her foreligger, træffer derfor, naar man bortser fra Omfanget af Udtalelserne, ganste sammen med det Tilfælde, som omtales i det Stykke, jeg oplæste, thi der staar: „Derfor der kun havde været ganste saa Stemmers Forskjel mellem den valgte Kandidat og den anden Kandidat, der havde stillet sig, og hvis den Kandidat, der blev valgt, var den, for hvem vedkommende ærede Medlem flere Gange havde udtalt sig, vilde der kunne reises Spørgsmaal om, hvorvidt dette ikke kunde foranledige, at Valget maatte kasseres.“ Men intet afdisse Tilfælde er tilstede her. Jeg antager derfor, at dette maa i alt Væsentligt falde sammen med det Tilfælde, som omtales i Rigsdagstidenden for 1871—72, og jeg kan kun beklage, at det ærede Udvalg ikke har haat Seilighed til at tage dette Spørgsmaal under Overveelse, thi jeg er da overbevist om, at det ærede Udvalg i saa Tilfælde vilde have udtalt sig paa samme Maade som dets Forgænger for 9 Aar siden.

Sorup: Jeg ønsker kun at udtale min Forundring over den Diskussion, der nu er bleven ført, og navnlig min Forundring over, at den ærede Ordfører for Udvalget (Suel) er Deltager i denne Diskussion. Saaledes som det

høie Thing vil have set af den Betænkning, der er fremkommen fra Udvalget, have alle vi Medlemmer af Udvalget været enige om, at dette Spørgsmaal om Eden, om dens Afslæggelse og hvad dertil hører, er Valgets Gyldighed aldeles uvedkommende. Jeg maa tilstaa, at jeg er ganste ude af Stand til at begribe, hvorledes noget Medlem, der har den Betragtning, her kan deltage, idet vi prøve Valgbrevets Gyldighed, i en Diskussion herom, og at det navnlig forundrer mig, at den ærede Ordfører for denne Anskuelse, er en ivrig Deltager i den Diskussion, som følger deraf. Jeg skal selvfølgelig ikke forlænge denne Forhandling, der ligger aldeles udenfor Sagen, og som ikke i nogen Henseende vedkommer det Spørgsmaal, som vi her skulle stemme over. Jeg skal kun ganste i Umindelighed forvare mig imod de Udtalelser, der ere faldne baade fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem (N. Andersen), der har været et virksomt Medlem i den Agitation, hvorom jeg ikke skal sige Andet, end at det er en Art af Agitation, som heldigvis er temmelig enestaaende heri Landet. Jeg skal kun forvare mig imod, at det skulde være rigtigt, hvad der er blevet fremsat, at Odens Afslæggelse eller det, at Eden ikke aflægges, skulde medføre, at den paagældende Rigsdagsmand ikke skulde kunne deltage i Thingets Forhandlinger, eller at Odens Afslæggelse skulde være Betingelse for, at den Vedkommende kunde blive Medlem af dette Thing, hvad den ærede Ordfører til min Forbauselse udtalte, eller skulde kunne udøve sine Rettigheder heri Thinget. Alt dette er jeg fuldstændig uenig i; men da det ikke foreligger til Forhandling, vil jeg afvente, om Slige Paastande skulde blive fremsatte paa et Tidspunkt, hvor de kunne faae praktisk Betydning. Jeg vil da forbeholde mig at nedlægge den kraftigste Indsigelse derimod.

Ordføreren (Suel): Jeg maa blot bemærke, at det ærede Medlem, som talte nu, enten virkelig maa have været fraværende eller aandsfraværende. Jeg tog Ordet efter det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), og jeg sagde udtrykkelig, at jeg forvarede mig imod at tale paa Udvalgets Vegne; jeg talte kun paa egne Vegne. Men ligesom jeg maa absolut forbeholde mig den Ret, uagtet jeg er Udvalgets Ordfører, tillige at kunne tale paa mine egne Vegne, naar jeg udtrykkelig siger det, saaledes var jeg nødsaget til at tage Ordet efter det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) for at imødegaa de efter min Mening skæve Anskuelser, som han søgte at gjøre gjældende, og navnlig den, at det vilde være nødvendigt at opsætte Valgets Godkjendelse, til Eds-spørgsmaalet var afgjort, altsaa akkurat de samme Grunde, der bevægede mig til at tage Ordet mod det ærede Medlem for Odense Amts